

prima instanță: Judecătoria Comrat (Vasilii Hrapacov)
instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (Galina Vavrin, Tudor Berdilă, Ion Dănilă)

ÎNCHEIERE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea comercială „Nicaem-Trans” societate cu răspundere limitată,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea comercială „Nicaem-Trans” societate cu răspundere limitată împotriva întreprinderii mixte „Vegfrutis” societate cu răspundere limitată, societății cu răspundere limitată „Basarabia-Agroexport” și întreprinderii mixte „Basarabia-Agroexport-Co” societate cu răspundere limitată cu privire la declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare,

împotriva deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Cahul, prin care s-a respins apelul declarat de societatea comercială „Nicaem-Trans” societate cu răspundere limitată și s-a menținut hotărârea din 01 august 2016 a Judecătoriei Comrat, prin care s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea depusă de societatea comercială „Nicaem-Trans” societate cu răspundere limitată,

constată:

La 19 mai 2011, societatea comercială „Nicaem-Trans” societate cu răspundere limitată (denumirea prescurtată SC „Nicaem-Trans” SRL) a depus cerere de chemare în judecată împotriva întreprinderii mixte „Vegfrutis” societate cu răspundere limitată (denumirea prescurtată ÎM „Vegfrutis” SRL) și societății cu răspundere limitată „Basarabia-Agroexport” (denumirea prescurtată SRL „Basarabia-Agroexport”) cu privire la declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare.

În motivarea acțiunii a menționat că, anterior a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Vegfrutis” SRL cu privire la încasarea datoriei în sumă de 93 605 dolari SUA, penalității în sumă de 10 000 de dolari SUA, dobânzii de întârziere în sumă de 3 538,08 dolari SUA și compensarea cheltuielilor de judecată, în sumă totală de 107 143,08 dolari SUA.

Prin încheierea din 19 octombrie 2009 a Judecătoriei Economice de Circumscripție, au fost aplicate măsuri de asigurare a acțiunii sub formă de sechestrul judiciar asupra bunurilor mobile, imobile și mijloacelor bănești aflate în conturile bancare ale ÎM „Vegfrutis” SRL, în limita valorii acțiunii de 107 143,08

dolari SUA. Totodată, în baza acestei încheieri judecătorești, i-a fost eliberat titlul executoriu nr. 2e-11586/09.

La 23 octombrie 2009, a depus la executorul judecătoresc Ivan Mutcoglo titlul executoriu nr. 2e-11586/09, prin care au fost aplicate măsuri de asigurare a acțiunii, solicitând totodată aplicarea sechestrului pe patrimoniul debitorului.

Prin încheierea din 28 octombrie 2009 a executorului judecătoresc Ivan Mutcoglo a fost aplicat sechestrul asupra tuturor unităților de transport ce aparțin ÎM „Vegfrutis” SRL.

Ulterior, în cadrul judecării acelei cauze civil, SC „Nicaem-Trans” SRL și-a concretizat cerințele în sensul diminuării cuantumului datoriei până la suma de 84 562,23 de dolari SUA.

Prin hotărârea din 28 ianuarie 2010 a Judecătoriei Economice de Circumscripție s-a încasat din contul ÎM „Vegfrutis” SRL în beneficiul SC „Nicaem-Trans” SRL datoria în sumă de 84 562,23 de dolari SUA, penalitatea în sumă de 10 000 de dolari SUA, dobânda de întârziere în sumă de 3 538,08 dolari SUA și taxa de stat în sumă de 5 000 de lei. Ulterior, în baza acestei hotărâri judecătorești, creditorului SC „Nicaem-Trans” SRL i-a fost eliberat titlul executoriu nr. 2e-2736/10.

La 11 februarie 2010, executorul judecătoresc Ivan Mutcoglo a anulat încheierea sa emisă la 28 octombrie 2009 privind aplicarea sechestrului asupra tuturor unităților de transport ce aparțin ÎM „Vegfrutis” SRL, din motiv că valoarea totală a bunurilor sechestrate excede valoarea datoriei.

În acest sens, reclamanta a invocat că, după ce executorul judecătoresc Ivan Mutcoglo în mod abuziv și-a anulat încheierea, prin care a aplicat sechestrul asupra bunurilor debitorului ÎM „Vegfrutis” SRL, inclusiv asupra automobilului Mercedes, cu n/î GEAE 749, debitorul, urmărind scopul de a se eschiva de la executarea hotărârii din 28 noiembrie 2010 a Judecătoriei Economice de Circumscripție, a înstrăinat în mod ilegal automobilul nominalizat societății SRL „Basarabia-Agroexport”, fondator al căreia este aceeași persoană ca și la ÎM „Vegfrutis” SRL.

Prin hotărârea din 11 iunie 2010 a Judecătoriei Comrat s-a anulat încheierea din 11 februarie 2010 a executorul judecătoresc Ivan Mutcoglo.

În această ordine de idei, reclamanta SC „Nicaem-Trans” SRL a apreciat contractul de vânzare-cumpărare a automobilului Mercedes, cu n/î GEAE 749, încheiat între ÎM „Vegfrutis” SRL și SRL „Basarabia-Agroexport” ca fiind unul fictiv. Or, în condițiile speței, vânzătorul nu urmărea intenția de a transmite bunul vândut în proprietatea cumpărătorului, ci a urmărit scopul înstrăinării bunului astfel încât acesta să facă obiectul unei vânzări ilegale și frauduloase în sensul micșorării activelor sale, în acest fel eschivându-se de la aplicarea măsurilor de executare silită asupra acestui autoturism.

Mai mult decât atât, contractul de vânzare-cumpărare a fost încheiat între două persoane juridice fondator al cărora este aceeași persoană fizică. Această circumstanță certifică faptul că contractul de vânzare-cumpărare a fost încheiat fără intenția de a transmite autoturismul în proprietatea unui terț, ci doar în scopul creării aparenței săvârșirii actului juridic, adică doar formal.

Reclamanta SC „Nicaem-Trans” SRL a solicitat constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare a automobilului de model Mercedes, cu n/î GE AE 749, încheiat între SRL „Basarabia Agroexport” și ÎM „Vegfrutis” SRL.

La 04 aprilie 2016, SC „Nicaem-Trans SRL a depus cerere de completare și concretizare a acțiunii (vol. I, f.d. 170-173,180-181), prin care și-a înaintat pretențiile inclusiv și împotriva întreprinderii mixte „Basarabia-Agroexport-Co” societate cu răspundere limitată (denumirea prescurtată ÎM „Basarabia-Agroexport-Co” SRL).

În motivarea cererii a invocat suplimentar că, în cadrul examinării cauzei a aflat că, la 27 iunie 2012, automobilul de model Mercedes C220 CDI, caroseria nr. WDD2040081A084508, cu n/î GEAX 172, a fost vândut de SRL „Basarabia-Agroexport” și cumpărat de ÎM „Basarabia-Agroexport-Co” SRL.

Astfel, prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 07A/12 încheiat, la 27 iunie 2012, între SRL „Basarabia-Agroexport” și ÎM „Basarabia-Agroexport-Co” SRL, a contractului, SRL „Basarabia-Agroexport” a vândut, iar ÎM „Basarabia-Agroexport-Co” SRL a cumpărat automobilele de marcă și model Mercedes C220, cu n/î GEAX 172 și Mercedes-Benz E300, cu n/î GEBA 304.

În baza acestui contract, la 29 iunie 2012, automobilul de marcă și model Mercedes C220, cu n/î GEAX 172, a fost reînmatriculată cu dreptul de proprietate după ÎM „Basarabia-Agroexport-Co” SRL, fapt confirmat prin Adeverința nr. TC 0018278 din 04 martie 2016 eliberată de ÎS „CRIS „Registru”.

Reclamanta a apreciat ca fiind un act juridic fictiv contractul de vânzare-cumpărare nr. 07A/12 încheiat, la 27 iunie 2012, între vânzătorul SRL „Basarabia-Agroexport” și cumpărătorul ÎM „Basarabia-Agroexport-Co” SRL în parte ce ține de vânzare-cumpărarea automobilului Mercedes C220, cu n/î GEAX 172, anul producerii 2007. Or, în condițiile speței, este evident că acesta a fost încheiat fără intenția de a produce efecte juridice, fără intenția de a transmite dreptul de proprietate a autoturismului, ci a fost semnat pentru a crea aparența săvârșirii actului juridic întru evitarea aplicării măsurilor de executare silită în baza titlului executoriu nr. 2e-2736/10 emis la 28 noiembrie 2010 de Judecătoria Economică.

La fel, reclamanta a evocat că, acest contract de vânzare-cumpărare a fost semnat între două entități juridice al căror administrator este o singură persoană - Serghei Cimpoieș. La rândul său, Serghei Cimpoieș împreună cu SRL „Basarabia-Agroexport” sunt asociații ai ÎM „Basarabia-Agroexport-Co” SRL.

În acest context a învederat că fictivitatea contractului de vânzare-cumpărare se demonstrează și prin faptul că acesta a fost încheiat după ce Judecătoria Comrat a emis hotărârea nr. 2-414/2010, prin care a anulat încheierea executorului judecătoresc nr. 2-978 din 11 februarie 2010, iar executorul judecătoresc urmând din nou să aplice interdicția de înstrăinare a automobilului.

Reclamanta a opinat că Serghei Cimpoieș, care era administratorul atât al SRL „Basarabia-Agroexport”, cât și al ÎM „Basarabia-Agroexport-Co” SRL cunoștea despre aceasta cauză civilă și realiza faptul că, în cazul admiterii acțiunii, SRL „Basarabia-Agroexport” pierdea dreptul de proprietate asupra acestui automobil. Astfel, adevăratul scop al contractului de vânzare-cumpărare din 27 iunie 2012 este de a face imposibilă executarea unei posibile hotărâri judecătorești pronunțate în folosul SC „Nicaem-Trans” SRL, precum și păstrarea dreptului de proprietate asupra automobilului Mercedes C 220, cu n/î GEAX 172.

În această ordine de idei, reclamanta SC „Nicaem-Trans” SRL a solicitat declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 07A/12 încheiat, la 27 iunie 2012, între vânzătorul SRL „Basarabia-Agroexport” și cumpărătorul ÎM „Basarabia-Agroexport-Co” SRL, în parte ce ține de vânzare-cumpărarea

automobilului de model Mercedes C 220, cu n/î GEAX172, anul producerii 2007, în valoare de 441 200,36 de lei, pe motiv că este o tranzacție fictivă.

Prin hotărârea din 01 august 2016 a Judecătorei Comrat (vol. I, f.d. 205, 206, 214-220) s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea depusă de SC „Nicaem-Trans” SRL și s-a încasat de la aceasta în beneficiul statului taxa de stat în cuantum de 27 092 de lei.

Prin decizia din 23 martie 2017 a Curții de Apel Comrat (vol. II, f.d. 79-88) s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de SC „Nicaem-Trans” SRL și s-a menținut hotărârea din 01 august 2016 a Judecătorei Comrat.

Prin decizia din 22 noiembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție (vol. II, f.d. 144-149) s-a admis recursul declarat de SC „Nicaem-Trans” SRL și s-a casat decizia din 23 martie 2017 a Curții de Apel Comrat, cauza trimisă spre rejudecare la Curtea de Apel Cahul.

În susținerea poziției sale, instanța de recurs a reținut că instanțele de fond nu au verificat adevăratul scop urmărit de vânzător și cumpărător prin încheierea actelor juridice care formează obiectul material al prezentei cauze civile. Totodată, nu a fost verificat adevăratul motiv de înstrăinare a bunului în cadrul procesului judiciar de urmărire a datoriilor față de ÎM „Vegfrutis” SRL și dacă debitorul nu a urmărit scopul micșorării patrimoniului său cu scopul de a se eschiva de la achitarea datoriilor față de creditor.

Subsecvent, instanța de recurs a remarcat că, nu sunt certe datoriile ÎM „Vegfrutis” SRL față de SC „Nicaem-Trans” SRL, deoarece reprezentantul creditorului a comunicat în cadrul ședinței de judecată din 23 martie 2017 că *de facto* datoria este de 17 000 de dolari SUA. Prin urmare, este incert prin ce este motivat interesul SC „Nicaem Trans” SRL de a declara nule tranzacțiile ce formează obiectul acțiunii din speță, din moment ce ÎM „Vegfrutis” SRL se află în proces de insolabilitate.

La fel, Curtea Supremă de Justiție a remarcat că nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut și actual. În condițiile speței, însă, instanțele de fond nu au verificat dacă a fost stinsă sau nu datoria în sumă de 97 758 de dolari SUA a ÎM „Vegfrutis” SRL față de SC „Nicaem-Trans” SRL, încasată prin hotărârea din 28 ianuarie 2010 a Judecătorei Economice. Or, numai existența acestei datoriei ar motiva interesul SC „Nicaem-Trans” SRL de a revendica declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare a mijlocului de transport.

Rejudecând cauza, prin decizia din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Cahul (vol. II, f.d. 184-198) s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de SC „Nicaem-Trans” SRL și s-a menținut hotărârea din 01 august 2016 a Judecătorei Comrat.

Prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluțiile adoptate pe dispozițiile art. 26 alin. (1) din Codul de procedură civilă, și art. 216, art. 217 din Codul civil.

În consolidarea soluțiilor sale, Judecătoria Comrat, și Curtea de Apel Cahul au reținut că SC „Nicaem-Trans” SRL nu a confirmat interesul său în nulitatea actelor juridice ce constituie obiectul prezentei acțiuni civile. Or, din suportul probator cercetat rezultă că datoriile ÎM „Vegfrutis” SRL față de SC „Nicaem-Trans” SRL încasate prin hotărârea din 28 ianuarie 2010 a Judecătorei Economice au fost stinse (vol. I, f.d. 8-11), iar datoria în sumă de 17 818 dolari SUA (încasată prin hotărârea

din 03 martie 2014 a Judecătorei Comrat) a apărut după încheierea contractelor de vânzare-cumpărare care se pretind a fi nule.

La 17 iulie 2018, SC „Nicaem-Trans” SRL a declarat recurs împotriva deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Cahul.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că datoria ÎM „Vegfrutis” SRL în sumă de 17 818 dolari SUA nu constituie o parte din datoria de 97 758 de dolari SUA. Or, după emiterea hotărârii din 28 ianuarie 2010 a Judecătorei Economice între ÎM „Vegfrutis” SRL și SC „Nicaem-Trans” SRL nu au avut loc relații economice.

În acest sens, recurenta a evocat că, la momentul intentării procedurii de insolvență față de ÎM „Vegfrutis” SRL, datoria nestinsă a acesteia din suma de 97 758 de dolari SUA, constituia 17 818 dolari SUA. Respectiv, datoria nestinsă în sumă de 17 818,06 dolari SUA a fost validată prin încheierea din 18 iunie 2014 a Curții de Apel Cahul și introdusă în tabelul creanțelor.

Recurenta a opinat că validarea creanței sale certifică faptul că aceasta constituie o parte din datoria în sumă de 97 758 de dolari SUA. Astfel, acest fapt denotă și interesul său de a invoca nulitatea absolută a contractelor de vânzare-cumpărare ce formează obiectul prezentei acțiuni civile.

SC „Nicaem-Trans” SRL a solicitat admiterea recursului și casarea integrală a deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Cahul, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea depusă de SC „Nicaem-Trans” SRL să fie admisă integral.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Prin prisma art. 434 în alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Instanța de recurs atestă că, în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece din materialele cauzei nu poate fi stabilită data când decizia din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Cahul a fost comunicată SC „Nicaem-Trans” SRL, iar drept consecință nu poate fi stabilit momentul când începe să curgă termenul de exercitare a dreptului acestuia de a ataca hotărârea judecătorească.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurente, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depuse de SC „Nicaem-Trans” SRL, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în recurs, în esența lor, sunt similare alegațiilor inserate în cererea de apel motivată și cererea de apel concretizată (vol. I, f.d. 236-242, vol. II, f.d. 164-166). Astfel se deduce că cererea de recurs *de facto* este o transpunere a motivelor din cererea de apel. Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurenta nu a evidențiat în cererea de recurs formulată memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor.

Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece SC „Nicaem-Trans” SRL nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de SC „Nicaem-Trans” SRL nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce SC „Nicaem-Trans” SRL a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurenteii i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele

prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de societatea comercială „Nicaem-Trans” societate cu răspundere limitată, împotriva deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Cahul, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de societatea comercială „Nicaem-Trans” societate cu răspundere limitată împotriva deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Cahul, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea comercială „Nicaem-Trans” societate cu răspundere limitată împotriva întreprinderii mixte „Vegfrutis” societate cu răspundere limitată, societății cu răspundere limitată „Basarabia-Agroexport” și întreprinderii mixte „Basarabia-Agroexport-Co” societate cu răspundere limitată cu privire la declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan